іншомовну ненормативну лексику найбільш точно (метод лексичної заміни, семантичне запозичення, модуляція, експлікація, імплікація, мутація, додавання, заміна всередині категорії чи заміна частини мови).

Отже, під час перекладу вульгаризмів можна застосовувати як лінгвістичні, так і комунікативні методи перекладу, але слід користуватися найбільш раціональними методами. Якщо на рівні осмислення мети висловлювання не виникає проблем, ми вважаємо не обов'язковим застосування таких складних методів, як метод рівнів еквівалентності. Достатнім буде застосування простих перекладацьких прийомів, наприклад, таких, як заміна.

Колган Олена Володимирівна
помічник ректора, кандидат філологічних наук,
доцент кафедри української мови та літератури ДВНЗ «ДДПУ»
e-mail: kolhanolena@gmail.com
Колган Тетяна Володимирівна
проректор з навчальної роботи та економічних питань,
кандидат педагогічних наук, доцент кафедри управління
та адміністрування ДонОблІППО
e-mail: taKolgan@i.ua

РОЛЬ УЧИТЕЛЯ-СЛОВЕСНИКА У ФОРМУВАННІ ІНФОРМАЦІЙНОГО ПРОСТОРУ УКРАЇНИ

Вища освіта України XXI століття насамперед покликана відповідати тим викликам, які постали перед суспільством, зокрема й перед педагогами, через низку як лінгвальних, так і позалінгвальних чинників.

Одним із таких викликів є захист національних інтересів в інформаційній сфері. Як відомо, «одним із найважливіших інструментів

захисту національних інтересів в інформаційній сфері є політика формування проукраїнського національно-культурного простору» [2, с. 226.] Тому в Україні питання інформаційного простору є одним із найважливіших питань XXI століття, зокрема й в українській освіті та науці.

Загальновідомо, що «…в сучасному суспільстві структуру ін.-формаційного простору утворюють технології й засоби комунікації, які дозволяють встановити контакт між різними сторонами діалогу поза залежністю від просторовотимчасових координат їхнього функціювання.

Комунікаційна система містить у собі структуровану сукупність комунікаторів, реципієнтів, значеннєвих повідомлень, комунікаційних каналів і засобів комунікації. Взаємодії комунікаційних систем різного рівня, а також їхніх елементів і комунікативних структур, генерованих у ході міфотворчих процесів, утворюють комунікаційний простір» [1, с. 231]. Отже, насамперед це комунікація, мова.

Слушною є думка А. Чічановського, що «у межах держави ін.-формаційний простір є сукупністю засобів масової інформації. До національної системи засобів масової комунікації відносять газети, журнали, інші періодичні видання, книги, друковані матеріали, ін.-формаційні агентства, кінофільми, телебачення, радіо, інші електронні засоби і служби зв’язку, всі види технологій збереження і поширення інформації [3, с. 218], тому, на нашу думку, особливої значущості набуває роль учителя-словесника у формуванні інформаційного простору України. Адже сформовані загальні й спеціальні компетентності у фахівця з державної чи іноземної мови – це, передусім, здатність сформувати інфомедійну грамотність у школярів, розвинути в них навички роботи з інформацією, навички критичного сприйняття інформації, бо в сучасному інформаційному просторі України існує величезна кількість фейків і дезінформації.

Формування інфомедійної грамотності учнів поза сумнівом є відповідальністю саме вчителя-словесника, який повинен приділяти увагу цьому питанню на всіх етапах навчання, адже медіаграмотність є однією з ключових компетентностей, які необхідно формувати й розвивати в українських учнів, зокрема на уроках з мови.

Література

1. Дубас О.П. Інформаційно-комунікаційний простір: поняття, сутність, структура. URL: http://dspace.nbuv.gov.ua/bitstream/ handle/ 123456789/ 26693/22-Dubas.pdf С. 231

2. Матвієнків С.М., Шмаленко Ю.І., Кольцов В.М. Національний інформаційний простір України: проблеми та перспективи розвитку. URL: https://dspace.onua.edu.ua/server/api/core/bitstreams/9effa974-9a73 -4b97 -a671-5706d8c93bdb/content

3. Чічановський А. Національна держава та її засоби масової комунікації у глобалізованому світі. Україна на шляху до Європи / упоряд. В.І. Шкляр, А.В. Юричко. Київ : Етнос, 2006. С. 213–225.

Красіков Михайло Михайлович

професор кафедри українознавства, культурології та історії науки НТУ «ХПІ», провідний методист КЗ «ООМЦКМ»

кандидат філологічних наук, доцент

e-mail: mmkrasikov@gmail.com

ФОЛЬКЛОРНО-ЕТНОГРАФІЧНІ ЕКСПЕДИЦІЇ ПО ХАРКІВЩИНІ 2024 РОКУ: З ПОЛЬОВИХ МАТЕРІАЛІВ ПРО ГОРОДНИЦЬКУ МАГІЮ

Дивні часи переживає наше суспільство: йде війна і, здавалось би, все мало б бути підпорядковане суто прагматичним задачам опору завойовникам. Тим не менше багато чого робиться з того, що «не на часі», що спокійно можна було б відкласти до мирних часів. Фольклорно-етнографічні експедиції по селах, та ще й прифронтової Харківщини, точно можна було б спланувати на майбутнє, але несподівано саме на це у 2024 році знайшлися гроші в обласному бюджеті (вперше за останні десятиліття), і група фахівців КЗ «Обласний організаційно-методичний центр культури та мистецтва» здійснила низку короткотривалих експедиційних виїздів до різних районів Харків-